

ikke bestyrtet ved noget virkelig Sygdomstegn. Korpslæge Scholten kommer derfor og i Genhold til sine Sagttagelser til følgende Resultater:

at Rekrut Poulsen vedblivende foregiver den samme sygelige Tilstand, for hvilken han har været straffet;

at han foregiver nye sygelige Tilstande og Legemsfeil eller i alt Fald overdriver de tidligere foregivne og lægger an paa at skuffe Undersøgelsen og vække falsk Forestilling om hans Sundhedstilstand;

at det ikke er sandsynligt, at der ligger noget Reelt til Grund for hans Foregivende, og

at det ikke kan skjønnes, at der hos ham er nogen Legemsfeil eller sygelig Tilstand tilstede, som kan hindre hans Anvendelse til egentlig Krigstjeneste; og han tilføier i Erklæringens Slutning:

„Midt i dette Brev af tilsyneladende Sandhed og Oprigtighed, plumpe Overdrivelser og ligefremme Usandheder, af hvilke der navnlig skal fremhæves det hurtige Mandedræt, som kun forekommer naturligt under store legemlige Anstrengelser eller i de mest faretruende Sygdomme, og den betydelige Rygradskrumning, som han med den største Ugenerthed antager og igjen opgiver, medens en skjæv Rygrad, i alt Fald i den af ham angivne Grad, til alle Tider og i alle Stillinger vil bevare sig konstant og ikke ved Magt lade sig forandre, er maatte det eneste sande Phænomen, at Patienten har haft lidt Næseblod og nogen Forflimning af Fordøielsesorganerne, en Omstændighed, der finder sin naturlige Forklaring i Tjenesten paa denne Aarstid ovenpaa det lange Høspitalsophold med paafølgende Arrestation.“

Da Rekrut Poulsens Færd saaledes vedblev at være til Besvær og Forargelse, begjærede 1ste Bataillon under 30te August de

ved Krigsministeriet beroende, til hans Sag hørende Aktstykker udlaaante, idet Bataillonens agtede det fornødent at indlede en ny Sag mod ham for fortsat Forstillelse. De begjærede Aktstykker bleve sendte Bataillonens med gjentaget Paalæg om at indsende Sagen, før end Krigsret holdtes. Rekruten havde imidlertid den 2den September igjen været fremstillet for Kasationskommissionen, men denne havde erklæret: at den med Hensyn til Armens Bøvegelighed kunde henholde sig til sit Tidligere, samt, efter at have underkastet hans Brystorganer en nøagtig Undersøgelse, hverken havde ved Percussion eller Auscultation kunnet overbevise sig om, at disse befandt sig i nogen sygelig Tilstand, lige saa lidt som den foretagne Undersøgelse havde afgivet nogen Kjendgjerning, hvortil man kunde slutte, at den foregivne Rygradskrumning og den hindrede Brug af høire Nederextremitet havde nogen objektiv Gyldighed. Af denne Kommission vare 3 Væger Medlemmer, nemlig Fysikus Poulsen, Overlæge Salomon og Korpslæge Scholten.

Det nye Forhør blev affholdt den 19de og 20de September, medens Poulsen siden 2den September havde været hensat i Baretægtsfængsel. Forklaringer afgaves derunder af Personer, som ved Svømmeøvelserne i August Maaned havde set Rekrut Poulsen, naar han sprang i Vandet, høre begge Arme iveiret, saaledes at Hænderne vare i Høide med Skuldrene. For Dvrigt bestjættigede Forhøret sig væsentlig kun med omhyggelige Foreholdelser af det i Sagen Fremkomne, Formaninger til Sandhed samt forgjæves Opfordringer til Rekruten om at anføre, hvad han af Nytt maatte kunne have at bemærke, men alle Foreholdelser førte kun dertil, at han gjentog sin Forsikring om at være saa svag, som han viser sig, og om aldeles ikke at overdrive, idet han tilføiede den resignerede Erklæring, „at han faar at lide, hvad han skal lide, og stoler paa Vorherre“.

Efter at en Udskrift af dette Forhør med tilhørende Bilag var indkommen til Krigsministeriet, sendte Ministeriet den hele Sag til det Kongelige Sundhedskollegiums Betænkning.